

et godt og smukt Bud her fra Tingets Side, naar man i Stedet for Begunstigelsen med Hensyn til Administrationsudgifterne fastslaar en billig og fast Rente. Jeg tror, at Foreningerne maa være det ærede Udvalg taknemmelige for denne Begunstigelse.

Der er ogsaa fremkommet forskellige Betæneligheder ved, at Foreningernes Virksomhed begrænses til, at Laanene skulle være tilbagebetalte senest 8 Aar efter, at de ere udbetalte af Statskassen. Jeg vilde heller ikke have været uden Betænelighed ved dette Ændringsforslag, skønt jeg jo i meget kan erkende Berettigelsen af, hvad den ærede Ordfører anførte i saa Henseende; men navnlig efter den ærede Ordførers Motivering og efter de meget bestemte Udtalelser, der staa i Betænkningen om, at man selvfølgelig maa gaa ud fra, at Lovgivningsmagten ikke vil nægte Fristen forlænget, dersom Forholdene til den Tid væsentlig maatte være de samme som nu, og Loven i øvrigt har vist sig at gøre Gavn, kan jeg tiltræde Ændringsforslaget, idet jeg gaar ud fra, at hvis Loven virkelig viser sig at gøre Gavn, vil man heller ikke fra Rigsdagens Side nægte at forlænge den. — Endelig er der kun tilbage Ændringsforslaget under Nr. 24, hvorefter Begyndelsen af § 3 udgaar, hvori der staaar, at Finansministeren bemyndiges til at afhænde Statsobligationer indtil et Beløb af 5 Mill. Kr. til Udlaan, saa at Paragraffen kun kommer til at gaa ud paa, at Statens Udlaan ifølge denne Lov ikke maa overstige 5 Mill. Kr. Jeg for mit Vedkommende kan tiltræde denne Ændring, men da min højtærede Kollega Finansministeren er til Stede, skal jeg i øvrigt overlade ham at udtale sig om dette Punkt.

Hermed skal jeg tillade mig at anbefale Forslaget i den Form, hvori det foreligger med Udvalgets Ændringsforslag. Jeg haaber, at den Haandsrækning til det danske Agerbrug, som vil blive givet, hvis Loven vedtages, maa blive benyttet og dermed gøre Gavn.

Finansministeren (Hørring): Jeg skal tillade mig under denne Sag at fremkomme med nogle Bemærkninger med Hensyn til det af min Kollega Landbrugsministeren sidst berørte Ændringsforslag, Ændrings-

forslaget til § 3, hvorefter der ikke skal være nogen Bemyndigelse for Regeringen til at tilvejebringe de fornødne Midler til de i Loven omhandlede Statstilskud ved Laan. Efter den Affattelse, Loven vil faa ved de foreliggende Ændringsforslag, er Forholdet jo dette, at de Statstilskud, som Regeringen ønsker at give til Foreningerne, ville være at udrede i Løbet af de to første Aar, og at hele Affæren skal være afviklet inden Udgangen af 10 Aar. Jeg maa ganske erkende, hvad der er stærkt fremhævet af den ærede Ordfører, at det heretter vilde være unaturligt at tilvejebringe de fornødne Midler til de omhandlede Statstilskud ved Laan i almindelig Forstand. Altsaa at optage Laan, som først skulde tilbagebetales efter lange Tider, vilde der jo ikke være nogen Grund til. Jeg skal i øvrigt henvise til, at der er en anden Fremgangsmaade, man kan følge for saadanne Tilfælde som disse, en Fremgangsmaade, som er anvist i Loven af 8de Maj 1894 om Tiendeafløsning, og det er den at tilvejebringe Midlerne ved Salg af Statsobligationer, og naar man saa faar Dækning for disse Tilskud, hvortil Midlerne ere anvendte, efterhaanden som Foreningernes Gæld til Statskassen er klareret, køber man Statsobligationerne tilbageigen. Det er jo i det hele taget en Fremgangsmaade, som man er nødt til at bruge, naar man maatte komme til det Tidspunkt, at man maa sige: nu har man ikke Penge nok i Statskassen. Nu sagde den ærede Ordfører, at denne Ændring, som vi her tale om, stod i en nær Forbindelse med en anden Ændring, nemlig Ændringen om at nedsætte Renten til 3 pCt., og at man var gaaet til denne sidste Forandring i Forslaget under den Forudsætning, at man vilde blive i Stand til at udrede Statskassens Tilskud til Foreningerne af Statens løbende Kassebeholdning, og at man altsaa kunde undgaa at optage Laan. Jeg er jo lidt ængstelig ved disse Udtryk, naar de fremsættes saaledes, at man gaar til Vedtagelse af Loven i en vis Form med den Forudsætning, at man er i Stand til at afholde disse Tilskud af Kassebeholdningen. Jeg skal dog gøre opmærksom paa, at naar man maatte komme til, at der til et givet Tidspunkt ikke var tilstrækkelig Penge i